



תת"ע 1237/08/14 - מדינת ישראל נגד שטרן דפנה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

03 דצמבר 2015

תת"ע 1237-08-14 מדינת ישראל נ'
שטרן דפנה

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שטרן דפנה

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רפאלה שושן

הנאשמת - אין הופעה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ראשית דבר:

בפניי בקשה לביטול כתב אישום.

2. נסיבות המקרה:

· כנגד המבקשת הוגש כתב אישום והזמנה לדין לפיהם ביום 10/4/14 נהגה ברכבה בהיותה שיכורה בכל שהייתה נתונה להשפעת סמים משכרים, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה {נוסח חדש} (להלן: "הפקודה") ובניגוד לתקנות 26(2) ו- 169 ב(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").

· ביום 30/6/14 נשלחה למבקשת ממשטרת נהריה הודעה בדבר החלטה שלא להעמיד לדין, ולפיה החקירה בעניינה בגין חשד לביצוע עבירות של נהיגת רכב תחת השפעת אלכוהול בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות והחזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת המסים המסוכנים



{נוסח חדש} תשל"ג-1973 נסתיימה והתיק נסגר מאחר ולא נמצאו ראיות מספיקות להעמדתה לדין.

- בעניינה של המבקשת התקיים דיון ביום 4/11/14, בו טען בא כוחה לביטול כתב האישום שהוגש כנגדה.
- ביום 3/3/15 מסרה המשיבה הודעתה לביהמ"ש בדבר המשך ההליכים בעניינה של המבקשת. כמו כן, ביום 13/4/15 הגישה המשיבה את הודעתה המנומקת לעניין המשך ההליכים בתיק ולא ביטול כתב האישום.
- ביום 7/5/15 הגיש ב"כ המבקשת את תגובתו המנומקת להודעת המשיבה ולביטול כתב האישום.

3. טענות המבקש:

בדיון בעניין המבקשת, ובתגובתו בכתב, העלה הסניגור מספר נימוקים עיקריים אשר בגינם יש להורות על ביטול כתב האישום:

- המבקשת קיבלה הודעה בדבר החלטה שלא להעמידה לדין. לכן, לא ניתן להגיש כנגדה היום כתב אישום.
- אין לעשות כל אנלוגיה ופרשנות להודעת ההחלטה שלא להעמיד לדין המתייחסת גם לנהיגת רכב תחת השפעת אלכוהול ו/או סמים.
- על ב"כ המאשימה היה לקבל אישור על הגשת כתב אישום לאחר סגירתו עפ"י הוראות סע' 62 וסע' 94 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**).
- לא ייתכן כי בשל טעות טכנית בוטל כתב אישום שהרי המחוקק קבע הנחיות ברורות באשר להגשת כתבי אישום מחיקתם והגשתם מחדש ולפיהם רישום שבוטל לא יוגש מחדש אלא באישור היועמ"ש ומטעמים שיירשמו, כך לפי סע' 94 לחסד"פ.

4. טענות המשיבה:

בדיון ובהודעתה הנ"ל, העלתה המשיבה מספר נימוקים עיקריים:

- מדובר בסגירת תיק בפן הפלילי של שימוש בסמים, גם אם נרשם תחת השפעת סמים, המיוחסת לה עבירה של נהיגה בשכרות.
- מבירור שהתקיים מול קצין המשטרה אשר הודיע למבקשת על ההחלטה שלא להעמידה לדין הנ"ל, עולה כי חלה טעות בתום לב כשלתיק הפלילי שויכה במערכת במחשב גם עבירת תעבורה, לכן, כשהתיק הפלילי לעניין שימוש עצמי בסמים נסגר, במסמך סגירת תיק שהופק שויכה גם עבירת תעבורה. כל זאת, כאשר לדברי הקצין עצמו מדובר בטעות טכנית בלבד וכי בד"כ כאשר בתיק מעורבות



עבירות פליליות ותעבורתיות וכשאין מקום להעמיד לדין פלילי את החשוד, החומר מועבר למשרד התנועה להמשך טיפול במישור התעבורתי וכך נעשה גם במקרה דנן.

לפיכך, אין מקום לוותר למבקשת שהיאשמה בעבירה כה חמורה שיש בה בכדי לסכן את ציבור המשתמשים בדרך.

5. דין והכרעה:

תחילה אציין כי החלטתי לדחות את בקשתה של המבקשת, וזאת מן הנימוקים הבאים:

חרף טענתו של ב"כ המבקשת כי על ב"כ המאשימה היה לקבל אישור על הגשת כתב אישום מהיועמ"ש לאחר סגירתו עפ"י הוראות סע' 62 וסע' 94 לחסד"פ, אינה רלבנטית למקרה זה שכן, התובע, בו נוקטת לשון סע' 62 ו- 94 לחסד"פ, הוא אינו קצין האח"מ אשר סגר את התיק מחוסר ראיות, אלא זה אשר נתקיימו בו תנאי הכשירות שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה וזה אשר מוסמך לשמש תובע בתיקים שבהם הועבר לו חומר החקירה, הכל לפי הוראות סע' 12א(2) ו-12ב(ב) לחסד"פ.

כאשר, לעניין זה אף מוסיף קדמי בספרו **(סדר הדין בפלילים. חלק ראשון, הליכים שלפני משפט ב, עמ' 835)** כי:

"הגורם שאליו מועבר חומר החקירה כאמור:

(1) הוא המחליט אם יוגש כתב אישום על פי חומר החקירה ואם לאו...

(2) הוא המגיש את כתב האישום ומנהל את ההליכים על פיו"

דוגמא לתובע כנ"ל, הינה ב"כ המשיבה, החתום על הודעת המשיבה לביהמ"ש הנ"ל, אשר הינו תובע מכוח מינוי ע"י המפכ"ל. מכאן כאמור, הרי שאף הכוח לפעול לחזרה מכתב אישום לפני תשובת הנאשם לאישום לפי סע' 94 לחסד"פ, הינו בידי התובע המוסמך, ולא בידי קצין האח"מ אשר החליט על סגירת התיק.

בהודעתה הנ"ל, הצהירה המשיבה כי סגירת התיק הפלילי והתעבורתי יחדיו נעשתה בטעות טכנית ובתום לב. לעניין זה, נוטה ביהמ"ש להאמין למשיבה ואל לה למבקשת לנקוט בפרשנות לפיה יש לאפשר לה במקרה דנן להסתתר תחת כנפיה של אותה טעות אנוש, ולזקוף זאת לטובתה, במיוחד לא במקרה בו העבירה המיוחסת הינה עבירה חמורה כגון דא, שכן עשוי הדבר לפגוע בשקיפותו ובמטרתו של ההליך הפלילי, אשר ייעודו בהשגת האמת תוך הפעלת ערכי צדק, ואין לאפשר לאינטרס הציבורי של ההעמדה לדין והרתעת הגורמים הרלבנטיים להיפגע שלא לצורך.

ולעניין זה, אני מרשה לעצמי לצטט את דברי כבוד נשיא ביהמ"ש העליון בדימוס, אהרון ברק לפיו:

"ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו לקבוע חפות או



אשמה. לשם כך, על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט - אשר על פי נסיון החיים - יש בו כדי להביא לחשיפת האמת, ובכך תואמות שתי משימות אלו. עם זאת, יש ועמידה פורמלית על סדר הכללים בעניין מיוחד יהיה בה כדי לגרום לעיוות דין, אם בדרך הרשעת החף מפשע, ואם בדרך של זיכוי הנאשם. בנסיבות אלה יש לשאוף לכך, כי הכללים עצמם יתנו לבית המשפט סמכות ושיקול דעת לעשות צדק... נסיון החיים אשר גיבש את כללי הדיון קבע איזון עדין בין צרכי הנאשם מזה, לבין צרכי החברה מזה. צרכי הנאשם, אלה צרכיו האמיתיים למשפט הוגן, אם בשלב החקירה ואם בשלב המשפט. צרכי החברה אלה צרכיה האמיתיים להרשעת האשמים ולזיכוי החפים מפשע"

(ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פד"י לה (3) 505).

6. סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הריני:

- דוחה את בקשתה של המבקש/הנאשמת לביטול כתב האישום.
- קובע דיון להמשך ההליך ליום 21/2/16 שעה 11:00.
- העתק מהחלטתי זו תישלח לסנגור בדואר ע"י המזכירות.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ו, 03/12/2015 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט בכיר